

ע"פ 8634/08/16 - מדינת ישראל נגד צימרמן אריק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 8634-08-16 מדינת ישראל נ' צימרמן אריק
06 אוקטובר 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערכת

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד רות צאלח-מימון

נגד
המשיב

צימרמן אריק
על-ידי ב"כ עו"ד טטיאנה וייס ממשרד עו"ד ארבל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפניי הודעת ערעור של המדינה על קולת העונש אשר הוטל על המשיב.

נגד המשיב הוגש מלכתחילה כתב אישום על עבירת נהיגה בשכרות. הוא לא היה מיוצג והופיע לפני בית משפט קמא [כב' הש' צ. משה] בגפו והגיע טרם הדיון לפני בית המשפט להסדר טיעון עם התביעה. על-פיו, כתב האישום תוקן ובמקום עבירת השכרות לעבירה של נהיגה תחת השפעת משקה משכר בניגוד לתקנה 26(2) לת"ת, כאשר כמות האלכוהול על-פי העובדות נותרה על כנה - 330 מק"ג אלכוהול לכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו.

על-פי הסדר הטיעון שהוצג לפני בית משפט קמא, עתרה התביעה שיוטל על המערער עונש פסילה בפועל של 9 חודשים, פסילה מותנית של 3 חודשים לשלוש שנים (בטעות נכתב בפרוט' שלושה חודשים), קנס וחתימה על התחייבות לשלוש שנים ע"ס 10,000 ₪.

התביעה, בטיעוניה, הודיעה לבית המשפט שאין למשיב הרשעות קודמות.

בית משפט קמא, לאחר ששמע את דברי באי כח הצדדים לעונש ולאחר שהזהיר אותם שאין הוא חייב לקבל את הסדר הטיעון, גזר את דינו של המשיב תוך סטייה מהסדר הטיעון - בהיבט הפסילה בפועל הטיל במקום 9 חודשים 6 חודשים, ואילו ההתחייבות שהורה למשיב לחתום עליה הייתה ע"ס 5,000 ₪ במקום 10,000 ₪ למשך שלוש שנים. על כך ערעור המדינה.

המדינה, בערעורה, מדגישה בעיקר את הצורך של בתי המשפט לכבד את הסדרי הטיעון שנכרתים בין הצדדים.

בערעורה היא מצביעה על כך שלמרות הנטען על-ידי התביעה בערכאה הדיונית יש למערער הרשעות קודמות. לעמדתה, בנסיבות, היה חייב בית המשפט לכבד את הסדר הטיעון.

חריג הדבר שבתי משפט אינם מכבדים הסדרי טיעון שמוצגים על-ידי הצדדים, חריג עוד יותר שבית משפט אינו מכבד את הסדר הטיעון בחרגו לקולא מהעונש המוסכם על-ידי הצדדים, אך מקרים כאלה קיימים.

ההלכה היא, באשר לכיבוד הסדרי הטיעון, כפי שנקבע בע"פ 1958/98, פלוני נ' מדינת ישראל, נ"ז(1), 577, לפיו:

"הנה כי כן, לפי השקפתי, קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית משפט ... לקיים את הסדרי הטיעון, בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת, תמיד חייב בית משפט עצמו לשיקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה ...".

בית משפט קמא ער בוודאי להלכה, לפיה, כאשר מוצג בפניו הסדר טיעון, בין שיקולים לעונש שיקול מרכזי הוא הסדר הטיעון והצורך לכבדו, אבל ברור לי לחלוטין, בנסיבות התיק שבפניי, שבית משפט קמא סבר שהתביעה מנצלת את כוחה הרב כלפי המשיב, שלא היה מיוצג, והציגה בפניו דרישה לענישה מוסכמת בהיבט הפסילה בפועל לפחות, הרבה מעבר למוטל בדרך כלל בהסדרי טיעון על-ידי נאשמים מיוצגים.

יש לזכור, שעונש פסילת המינימום בעבירה שבה הורשע המשיב, בסופו של יום, היא שלושה חודשי פסילה בפועל בלבד - מדובר באדם שהוצג בפני בית משפט קמא שאין לו הרשעות קודמות ושלתיביעה קשיים ראייתיים להשיג הרשעה בעבירת השכרות.

בית משפט קמא, במקרה יוצא דופן וחריג זה, נהג כשורה בכך שלא נעתר באופן עיוור להסדר הטיעון וחש שנעשה אי-צדק כלפי המשיב על-ידי התביעה.

אכן, הכלל הוא, וכך תמיד, כפי שציטטתי, שיש לכבד הסדרי טיעון, אבל מנגד, בתי המשפט חייבים לשמור על עצמאותם בגזירת הדין, וכאשר הם רואים חשש לא-צדק, אין הם צריכים לתת לו יד.

בית משפט קמא נימק מדוע לא כיבד, במקרה זה, את הסדר הטיעון, התייחס לרמת השכרות הלא-גבוהה והעובדה שמדובר בנאשם שאינו מיוצג. מדובר בתייר בארץ, שבין היתר, היה מעוניין לסיים את משפטו במהרה, וקביעתו של בית משפט קמא שההסדר מחמיר מדי, על פניו נראית במקומה.

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום ד' תשרי התשע"ז,
06/10/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

